

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SUÇLAR : Rüşvet alma (sanık ... hakkında), rüşvet verme (sanık ... hakkında)

HÜKÜM : İlk Derece Mahkemesince verilen beraat hükümleri kaldırılarak sanıkların atılı suçlar yönünden mahkumiyetlerine karar verilmek suretiyle hükümlerin düzeltilerek istinaf başvurularının esastan reddi

TEMYİZ EDENLER : Sanıklar müdafileri, suçtan zarar gören vekili

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükümlerin temyizi üzerine yapılan ön inceleme neticesinde gereği düşünüldü:

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 260/1. maddesine göre rüşvet alma suçundan katılan sıfatını alabilecek surette zarar görmüş olan İçişleri Bakanlığının kanun yoluna başvurma hakkının bulunması ve sanık ... hakkında bu suçtan kurulan hükmün vekili tarafından 7417 sayılı Kanun'un yürürlük tarihi olan 05.07.2022 tarihinden önce temyiz edilmesi ile usul hükümlerinin derhal uygulanacağı hususu karşısında, 7417 sayılı Kanun'un 40. maddesiyle değişik 3628 sayılı Kanun'un 18/2. maddesi hükmü uyarınca başvuru tarihinde bu suç açısından müdahil sıfatını kazandığı kabul edilmiştir.

Dairemizce de benimsenen Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 14.02.2017 tarihli, 2015/5-95 Esas, 2017/71 sayılı ve benzer Kararlarında da belirtildiği üzere "suçtan zarar görme" kavramının "suçtan doğrudan doğruya zarar görmüş bulunma hali" olarak anlaşılması gerektiği, dolaylı veya muhtemel zararların davaya katılma hakkı vermeyeceği, bu itibarla 5271 sayılı Kanun'un 237. maddesine göre İçişleri Bakanlığının kamu görevlisi olmayan sanık ...'e isnat edilen rüşvet verme suçundan doğrudan zarar görmediği, anılan suç bakımından kamu davasına katılma ve temyiz hakkının bulunmadığı anlaşılmıştır.

Sanıklar hakkında kurulan hükümlerin; karar tarihi itibarıyla temyiz edilebilir olduğu, katılan ... vekilinin sanık ... hakkında rüşvet alma suçundan verilen hükmü, sanıklar müdafilerinin müvekkilleri hakkında kurulan hükümleri temyize hak ve yetkilerinin bulunduğu, temyiz istemlerinin süresinde olduğu ve reddini gerektirir başkaca bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKİ SÜREÇ

A. İlk Derece

Bakırköy 11. Ağır Ceza Mahkemesinin 21.12.2017 tarihli ve 2017/98 Esas, 2017/373 sayılı Kararı ile sanıkların rüşvet alma ve rüşvet verme suçlarından 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 223/2-e maddesi gereğince ayrı ayrı beraatine karar verilmiştir.

B. İstinaf

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 13. Ceza Dairesinin 31.01.2019 tarihli ve 2018/653 Esas, 2019/275 sayılı Kararı ile sanıklar hakkında İlk Derece Mahkemesince kurulan hükümlere yönelik

istinaf başvuruları üzerine, 5271 sayılı Kanun'un 280/1. maddesi uyarınca beraat hükümleri kaldırılarak sanıklardan ...'ın rüşvet alma suçundan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 252/2 ve 62/1. maddeleri uyarınca 3 yıl 4 ay hapis cezası ile cezalandırılması ile 53/1-2-3-5. madde ve fıkraları uyarınca hak yoksunluğu hükümlerinin uygulanmasına, ...'in ise rüşvet verme suçundan 5237 sayılı Kanun'un 252/2 ve 62/1. maddeleri uyarınca 3 yıl 4 ay hapis cezası ile cezalandırılması ile 53/1-2-3. madde ve fıkraları uyarınca hak yoksunluğu hükümlerinin uygulanmasına karar verilmiştir.

II. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Katılan ... Vekilinin Temyiz İstemi

Sanık ... hakkında verilen cezanın alt hadden uzaklaşarak verilmesi gerektiğine, katılan olmak istediklerine ve sair hususlara ilişkindir.

2. Sanık ... Müdafinin Temyiz İstemi

Atılı suçun yasal unsurları oluşmadığına, etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanması gerektiğine, usul ve yasaya aykırı olan mahkumiyet hükmünün bozulmasına, delillerin takdirinde hataya düşüldüğüne ve sair hususlara ilişkindir.

3. Sanık ... Müdafinin Temyiz İstemi

Atılı suçun yasal unsurları oluşmadığı için usul ve yasaya aykırı olan mahkumiyet hükmünün bozulmasına, delillerin takdirinde hataya düşüldüğüne, diğer sanığın beyanlarının çelişkili olduğuna ve sair hususlara ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

1) Sanık ... hakkında kurulan mahkumiyet hükmünün incelenmesinde;

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin soruşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya içeriğine göre sair temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Ancak;

Rüşvet teklifine konu paranın, suçun işlenmesi için sağlanan maddi menfaat niteliğinde olması nedeniyle 5237 sayılı Kanun'un 55/1. maddesine göre müsadere gerekirken aynı Kanun'un 54/1. maddesine göre müsadere kararı verilmesi,

Hukuka aykırı bulunmuş ancak tespit edilen bu aykırılığın Dairemiz tarafından giderilmesi mümkün görülmüştür.

2) Sanık ... hakkında kurulan mahkumiyet hükmünün incelenmesinde;

Bölge Adliye Mahkemesinin zincirleme suç hükümlerinin uygulanmasına yer olmadığına dair "...ortaya çıkan son olay öncesi sanıkların benzer nitelikte fiilleri yapıp yapmadıkları ya da yapmış iseler kaç kez yaptıkları hususunda sanık ...'ın hazırlıkta vermiş olduğu beyanları dışında yeterli delil bulunmadığından sanıklar hakkında TCK 43 madde hükümleri uygulanmamıştır." kabulü karşısında, suç tarihinde Atatürk Havalimanı Dış Hatlar Giriş Terminalinde Pasaport Büro Amirliğinde polis memuru olan sanığın menfaat karşılığında, yurda sınır kapılarından geçmeksizin giriş yapmış olan kişilerin pasaportlarına, fiilen önüne gelmemesine rağmen giriş

işlemlerini yapması ve yurt dışından Türkiye'ye uçuşlar ile gelen yabancı uyruklu yolculardan fotoğrafları kendisine gönderilen kişiler pasaport kontuvarına geldiğinde resmi kayıtlara girişlerini işlemeyerek yurda kabullerini yaptığından bahisle rüşvet alma suçundan başlayan soruşturma kapsamında rüşvet suçu henüz resmi makamlarca öğrenilmeden, anlatımı ile olayın tüm yönleriyle ortaya çıkmasını sağladığı gözetilerek sanık hakkında 5237 sayılı Kanun'un 254/1. maddesinde yer alan etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanması gerektiğinin gözetilmemesi hukuka aykırı bulunmuştur.

III. KARAR

1.Ön inceleme bölümünde açıklanan nedenle İçişleri Bakanlığı vekilinin sanık ... hakkında rüşvet verme suçundan kurulan hükme yönelik temyiz isteminin, 5271 sayılı Kanun'un 298/1. maddesi uyarınca, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle REDDİNE,

2.Değerlendirme ve gerekçe bölümünün (1) numaralı bendinde açıklanan nedenle sanık ... müdafinin temyiz istemi yerinde görüldüğünden, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 13. Ceza Dairesince verilen hükmün, 5271 sayılı Kanun'un 302/2. maddesi gereği BOZULMASINA ancak bu hususun yeniden duruşma yapılmaksızın aynı Kanun'un 303. maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak düzeltilmesi mümkün bulunduğundan, Bölge Adliye Mahkemesine ait hüküm fıkrasının (6) numaralı bendinde yer alan "54" ibaresinin "55/1" şeklinde değiştirilmesi suretiyle, Tebliğname'ye farklı gerekçeyle uygun olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE sair yönleri usul ve kanuna uygun olan HÜKMÜN DÜZELTİLEREK ONANMASINA,

3.Değerlendirme ve gerekçe bölümünün (2) numaralı bendinde açıklanan nedenle sanık ... müdafinin temyiz istemi yerinde görüldüğünden hükmün, 5271 sayılı Kanun'un 302/2. maddesi gereği, Tebliğname'ye farklı gerekçeyle uygun olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, bozmaya konu kararın niteliği de gözetilerek 5271 sayılı Kanun'un 304/2. maddesi gereğince İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 13. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 29.04.2025 tarihinde karar verildi.